

ANDRA VECKAN I ADVENT

MÅNDAG DEN 11 DECEMBER

Läsning

Jes 35:1-10

Öknen och ödemarken skall glädja sig,
och hedmarken skall fröjdas och blomstra som en lilja.
Den skall blomstra skönt och fröjda sig,
ja, fröjda sig och jubla.
Libanons härlighet skall bli den given,
Karmels och Sarons prakt.
Ja, de skall få se Herrens härlighet, vår Guds prakt.
Stärk maktlösa händer,
ge kraft åt vacklande knän.
Säg till de modfällda:
»Var frimodiga, frukta inte.«
Se, er Gud kommer med hämnd,
vedergällning kommer från Gud,
ja, själv kommer han och frälser er.
Då skall de blindas ögon öppnas
och de dövas öron upplåtas.
Då skall den lame hoppa som en hjort,
och den stummes tunga skall jubla.
Ty vatten skall bryta fram i öknen
och strömmar på hedmarken.
Av förbränt land skall bli en sjö
och av torr mark vattenkällor.
På den plats där ökenhundar vilade sig skall växa gräs,
tillsammans med vass och rör.
Och en banad väg, en färdväg, skall gå där fram,
och den skall kallas »den heliga vägen«.
Ingen oren skall färdas på den,
den skall vara för dem själva.

Den som vandrar den vägen skall inte gå vilse,
om han också hör till de okunniga.
Där skall inte vara något lejon,
ej heller skall något annat vilddjur komma dit.
Inget sådant skall finnas där,
men ett frälst folk skall vandra på den.
Ja, Herrens befriade skall vända tillbaka
och komma till Sion med jubel.
Evig glädje skall kröna deras huvuden,
fröjd och glädje skall de få,
men sorg och suckan skall fly bort.

Responsoriepsalm

Ps 85:9–14 (R. Jes 35:4d)

R. Gud skall komma och frälsa oss.

Jag vill höra Guds ord,
ty Herren talar frid till sitt folk och till sina fromma.
Ja, hans frälsning är nära dem som fruktar honom,
och hans ära skall bo i vårt land. R.

Godhet och trofasthet skall mötas där,
rättfärdighet och frid skall kyssas,
trofasthet skall växa upp ur jorden
och rättfärdighet blicka ned från himmelen. R.

Herren skall ge oss goda gåvor,
och vårt land skall ge sin gröda.
Rättfärdighet skall gå framför honom,
frälsning skall följa i hans spår. R.

Halleluja

V. Se, Herren, hela jordens konung, kommer.
Han skall lyfta av oss fångenskapens ok.

Evangelium

Luk 5:17–26

En dag höll Jesus på att undervisa, och där satt fariseer och laglärare, som hade kommit från varenda by i Galileen och Judeen och från Jerusalem. Och han hade Herrens kraft så att han kunde bota. Då kom det några bärande på en bår med en man som var förlamad, och de försökte komma in med honom och sätta ner honom framför Jesus. Då de inte kunde ta sig in med honom i trängseln, gick de upp på taket, tog bort teglet och firade ner honom på hans bår mitt framför Jesus. När han såg deras tro, sade han: »Min vän, du har fått förlåtelse för dina synder.« Då tänkte de skriftlärda och fariseerna: »Vad är det för en hädare! Vem kan förlåta synder utom Gud?« Men Jesus förstod vad de hade för tankar och sade till dem: »Vad är det ni tänker i era hjärtan? Vilket är lättast, att säga: Du har fått förlåtelse för dina synder, eller att säga: Stig upp och gå! Men för att ni skall veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder, säger jag dig« – och nu talade han till den lame – »stig upp, ta din bår och gå hem.« Genast reste han sig, mitt för ögonen på dem, tog båren han hade legat på och gick hem, allt medan han prisade Gud. Alla slogs av häpnad och prisade Gud, och de fylldes av fruktan och sade: »Det är otroligt, det vi har sett i dag.«

TISDAG DEN 12 DECEMBER

Läsning

Jes 40:1–11

Trösta, trösta mitt folk, säger er Gud.
Tala ljuvligt till Jerusalem
och predika för det att dess vedermöda är slut,
att dess missgärning är försonad,
och att det har fått dubbelt igen av Herrens hand
för alla sina synder.
Hör, man ropar: »Bered väg för Herren i öknen,
bana på hedmarken en jämn väg för vår Gud.
Alla dalar skall höjas och alla berg och höjder sänkas,
vad ojämnt är skall jämnas,
och vad oländigt är skall bli slät mark.
Herrens härlighet skall bli uppenbarad,
och allt kött skall tillsammans se den.
Ty så har Herrens mun talat.«
Hör, någon talar: »Predika!«,
och en annan svarar: »Vad skall jag predika?«
»Allt kött är gräs, och all dess härlighet
som ett blomster på marken.
Gräset torkar bort, blomstret förvissnar,
när Herrens andedräkt blåser på det.
Ja, folket är gräs!
Gräset torkar bort, blomstret förvissnar,
men vår Guds ord förblir evinnerligen.«
Stig upp på ett högt berg,
Sion, du glädjens budbärarinna.
Häv upp din röst med kraft,
Jerusalem, du glädjens budbärarinna.
Häv upp den utan fruktan, säg till Judas städer:
»Se där är er Gud!«
Ja, Herren, Herren kommer med väldighet,
och hans arm visar sin makt.
Se, han har med sig sin lön,
och hans segerbyte går framför honom.
Han för sin hjord i bet som en herde,
han samlar lammen i sin famn och bär dem i sina armar,
och sakta för han moderfåren fram.

Responsoriepsalm

Ps 96:1-3, 10ac, 11-13 (R. jfr Jes 40:10)

R. Herren kommer med makt.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
 sjung till Herrens ära, alla länder,
sjung till Herrens ära, lova hans namn.
 Båda glädje var dag, besjung hans frälsning. R.

Förkunna bland hedningarna hans ära,
bland alla folk hans under.
Säg bland hedningarna: »Herren är nu konung!
Med rättvisa dömer han folken.« R.

Må himlen vara glad och jorden fröjda sig,
havet brusa med allt vad det rymmer,
marken och allt den bär må glädja sig,
alla träd i skogen jubla inför Herren, ty han kommer,
ty han kommer för att döma jorden. R.

Han skall döma jordens krets med rättfärdighet
och folken med sin trofasthet. R.

Halleluja

V. Herrens dag är nära,
se, han kommer för att frälsa oss.

Evangelium

Matt 18:12–14

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Vad tror ni: om en man har hundra får och ett av dem kommer bort, lämnar han då inte de nittionio kvar i bergen och ger sig ut och letar efter det som är borta? Och om han lyckas hitta det, sannerligen, då gläder han sig mer över det än över de nittionio som inte har kommit bort. Så är det också er himmelske faders vilja att ingen av dessa små skall gå förlorad.«

ONSDAG DEN 13 DECEMBER

Läsning

Jes 40:25–31

Vid vem vill ni då likna mig
så att jag skulle vara som han? säger den Helige.
Lyft upp era ögon mot höjden och se:
vem har skapat allt detta?
Det har han som för härskaran däruppe fram
i räknade hopar,
han nämner dem alla vid namn.
Så stor är hans makt, så väldig hans kraft,
att inte en enda uteblir.
Hur kan du då säga sådant, du Jakob,
och tala så, du Israel:
»Min väg är fördold för Herren,
och min rätt är försvunnen för min Gud«?
Vet du då inte, har du ej hört det,
att Herren är en evig Gud,

han som har skapat jordens ändar?
Han blir ej trött och utmattas inte,
hans förstånd är outrannsakligt.
Han ger den trötte kraft
och förökar den maktlöses styrka.
Ynglingar kan bli trötta och utmattas,
och unga män kan falla,
men de som väntar efter Herren hämtar ny kraft,
de får nya vingfjädrar som örnarna.
Så skyndar de iväg utan att mattas,
de färdas framåt utan att bli trötta.

Responsoriepsalm

Ps 103:1-4, 8, 10 (R. 1a)

R. Lova Herren, min själ.

Lova Herren, min själ,
allt som finns i mig, prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Han förlåter dig alla dina missgärningar
och helar alla dina brister,
han räddar ditt liv från graven
och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Han handlar inte med oss efter våra synder
och vedergäller oss inte efter våra missgärningar. R.

Halleluja

V. Se, Herren kommer i makt och glans,
han skall upplysa sina tjänares ögon.

Evangelium

Matt 11:28-30

Vid den tiden sade Jesus: »Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.«

TORSDAG DEN 14 DECEMBER

Läsning

Jes 41:13-20

Jag är Herren, din Gud,

som håller dig vid din högra hand,
och som säger till dig:
Frukta inte, jag hjälper dig.
Så frukta nu inte, du mask Jakob,
du Israels lilla hop.
Jag hjälper dig, säger Herren.
Din förlossare är Israels Helige.
Se, jag gör dig till en tröskvagn,
ny och med skarpa taggar,
så att du skall tröska sönder berg
och krossa dem till stoft
och göra höjder lika agnar.
Du skall kasta dem med kastskovet,
och vinden skall föra dem bort
och stormen förskingra dem,
men du själv skall fröjda dig i Herren
och berömma dig av Israels Helige.
De betryckta och fattiga söker förgäves efter vatten,
deras tunga försmäktar av törst,
men jag, Herren, skall bönhöra dem,
jag, Israels Gud, skall inte överge dem.
Jag skall låta strömmar rinna upp på höjderna
och källor i dalarna.
Jag skall göra öknen till en vattenrik sjö
och torrt land till källsprång.
Och jag skall låta cedrar och akacieträd växa upp i öknen,
tillsammans med myrten och olivträd,
och skall på hedmarken plantera cypress,
tillsammans med alm och buxbom,
för att man skall både se och veta
och ge akt på och förstå att Herrens hand har gjort detta,
att Israels Helige har skapat det.

Responsoriepsalm

Ps 145:1, 9–13b (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Jag vill upphöja dig, min Gud, du konung,
och lova ditt namn alltid och i evighet.
Herren är god mot alla
och förbarmar sig över alla sina verk. R.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
och dina fromma skall lova dig.
De skall tala om ditt rikes ära,
och din makt skall de besjunga. R.

De skall förkunna för människorna dina väldiga gärningar
och ditt rikets ära och härlighet.
Ditt rike är ett rike för alla evigheter,
och ditt herravälde varar från släkte till släkte. R.

Halleluja

Jfr Jes 45:8

V. Dryp, ni himlar därovan,
och må skyarna låta rättfärdigheten strömma ned.
Må jorden öppna sig
och må dess frukt bli Frälsaren.

Evangelium

Matt 11:11-15

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Sannerligen, ingen av kvinna född har trätt fram som är större än Johannes döparen, men den minste i himmelriket är större än han. Sedan Johannes döparens dagar tränger himmelriket fram, och somliga söker rycka till sig det med våld. Ty ända till Johannes har allt vad profeterna och lagen sagt varit förutsägelser. Ni må tro det eller inte, han är Elia som skulle komma. Hör, du som har öron.«

FREDAG DEN 15 DECEMBER

Läsning

Jes 48:17-19

Så säger Herren, din förlossare, Israels Helige:

Jag är Herren, din Gud,
den som lär dig vad nyttigt är,
den som leder dig på den väg du skall vandra.
O att du ville ge akt på mina bud!
Då skulle frid tillflyta dig som en ström,
och din rätt som havets böljor.
Dina barn skulle då vara som sanden,
och din livsfrukt som sandkornen,
dess namn skulle aldrig bli utrotat
eller utplånat ur min åsyn.

Responsoriepsalm

Ps 1:1-4, 6 (R. Joh 8:12)

R. Den som följer dig, Herre, skall ha livets ljus.

Salig är den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg
eller sitter där hädare sitter

utan har sin lust i Herrens lag
och tänker på hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd, planterat vid vattenbäckar,
vilket bär frukt i sin tid
och vars löv inte vissnar:
allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så de gudlösa:
de är som agnar som vinden för bort.
Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Halleluja

V. Herren kommer, skynda honom till mötes.
Han är fredens Konung.

Evangelium

Matt 11:16–19

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Vad skall jag jämföra detta släkte med? De liknar barn som sitter på torget och ropar åt andra barn: 'Vi spelade för er, men ni ville inte dansa. Vi sjöng sorgesånger, men ni ville inte klaga.' Johannes kom, och han varken äter eller dricker, och då säger man: 'Han är besatt.' Människosonen kom, och han äter och dricker, och då säger man: 'Se vilken frossare och drinkare, en vän till tullindrivare och syndare.' Men Vishetens gärningar har gett Visheten rätt.«

LÖRDAG DEN 16 DECEMBER

Läsning

Syr 48:1–4, 9–11

Elia framträdde, den glödande profeten,
vars ord flammade som en fackla.
Han sände hungersnöd över folket
och blev genom sin heliga iver mångas död.
Med Herrens ord höll han himlen stängd,
och tre gånger kallade han ner eld därifrån.
Hur ärad blev du inte, Elia, för dina underverk!
Vem kan berömma sig av att vara din like?
Du fördes till himlen i en flammade stormby,
i en vagn dragen av eldhästar.
Du är bestämd för den tiden, står det skrivet,
då du skall mildra vreden innan den blossar upp
och vända faderns hjärta till hans son
och återupprätta Jakobs stammar.
Saliga de som har fått se dig
men också de som har somnat in i kärlek,

ty även vi skall få leva.

Responsoriepsalm

Ps 80:2ac, 3b, 15-16, 18-19 (R. 4)

R. Gud, upprätta oss, låt ditt ansikte lysa, och hjälp oss!

Lyssna, du Israels herde,
du som tronar på keruberna, träd fram i glans,
och kom till vår frälsning. R.

Gud Sebaot, vänd dig åter till oss,
skåda ned från himlen och se på oss,
och ta dig an detta vinträd.
Skydda trädet som din högra hand har planterat,
den son som du har fostrat åt dig. R.

Håll din hand över din högra hands man,
den människoson som du har fostrat åt dig.
Då skall vi inte vika ifrån dig.
Behåll oss vid liv, så skall vi åkalla ditt namn. R.

Halleluja

Luk 3:4, 6

V. Bana väg för Herren, gör hans stigar raka.
Alla människor skall se Guds frälsning.

Evangelium

Matt 17:10-13

När lärjungarna gick ned från berget, frågade de Jesus: »Vad menar då de skrifflärda med att Elia först måste komma?» Han svarade: »Visst skall Elia komma och återställa allt. Men jag säger er att Elia redan har kommit, och de kände inte igen honom utan gjorde med honom som de ville. Så skall de också låta Människosonen lida.« Då förstod lärjungarna att han talade om Johannes döparen.

TREDJE SÖNDAGEN I ADVENT DEN 17 DECEMBER

Första läsningen

Jes 61:1-2a, 10-11

Herren Guds ande fyller mig,
ty Herren har smort mig.
Han har sänt mig
att frambära glädjebud till de betryckta
och ge de förkrossade bot,
att förkunna frihet för de fångna,
befrielse för de fjättrade,
att förkunna ett nådens år från Herren.

Min glädje har jag i Herren,
jag jublar över min Gud,
ty han har klätt mig i segerns dräkt
och skrudat mig i rättfärdighetens mantel,
som när brudgummen sätter på sig turbanen
och bruden pryder sig med sina smycken.
Liksom jorden får grödan att spira
och trädgården låter sådden skjuta upp,
så låter Herren Gud rättfärdigheten spira
och äran växa inför alla folk.

Responsoriepsalm

Luk 1:46–50, 53–55a (R. 46b)

R. Min ande jublar över Gud, min frälsare.

Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare.
Han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna,
från denna stund skall alla släkten prisa mig salig. R.

Stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem som fruktar honom
varar från släkte till släkte. R.

Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika visar han tomhänta från sig.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 700

Andra läsningen

1 Thess 5:16–24

Var alltid glada, be ständigt och tacka hela tiden Gud. Gör så, det är Guds vilja i Kristus Jesus. Släck inte anden, förakta inga profetior men pröva allt. Ta vara på det som är bra, och avhåll er från allt slags ont.

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Han som kallar er är trofast, han skall åstadkomma det.

Halleluja

Jfr Jes 61:1

V. Herrens Ande är över mig,
han har sänt mig att frambära ett glädjebud.

Det kom en man som var sänd av Gud, hans namn var Johannes. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, så att alla skulle komma till tro genom honom. Självt var han inte ljuset, men han skulle vittna om ljuset.

Och detta var Johannes vittnesbörd när judarna i Jerusalem sände präster och leviter för att fråga honom: »Vem är du?« Han bekände och förnekade inte, han bekände: »Jag är inte Messias.« De frågade: »Vad är du då? Är du Elia?« Han svarade: »Nej, det är jag inte.« – »Är du Profeten?« – »Nej«, svarade han. Då sade de: »Vem är du? Vi måste ha ett svar åt dem som har skickat oss. Vad säger du om dig själv?« Han sade: »*Jag är en röst som ropar i öknen: Gör vägen rak för Herren, som profeten Jesaja har sagt.*« Också några fariseer hade sänts ut, och de frågade honom: »Varför döper du då, om du inte är Messias och inte heller Elia eller Profeten?« Johannes svarade: »Jag döper med vatten. Mitt ibland er står en som ni inte känner, han som kommer efter mig. Jag är inte värdig att knyta upp remmen på hans sandaler.« Detta hände i Betania på andra sidan Jordan, där Johannes döpte.